

**החלטת ועדת האתיקה של המהנדסים והאדריכלים של משרד התמ"ת
בעניין שבין עיריית ת"א לבין אדר' א. לרמן**

1. כללי

- 1.1 נשוא הסכסוך: שיפוץ בנין עיריית ת"א - להלן "העבודה" או "הפרויקט".
- 1.2 הצדדים: עיריית ת"א מזמין העבודה - להלן צד א',
אדר' מתכנן העבודה - להלן צד ב'.
- 1.3 הועדה: הרכב ועדת האתיקה שדנה בסכסוך - להלן "ועדת האתיקה" א
- 1.4 חברי הועדה: אדר' (יו"ר), אדר' , אדר'
- להלן "ההרכב" או "חברי הועדה"
- 1.5 קובל הועדה: עו"ד ימין דוד - קובל וועדת האתיקה של המהנדסים והאדריכלים משרד התמ"ת - להלן "הקובל".
- 1.6 נציג מזמין העבודה: מהנדס עיריית ת"א - להלן "מהנדס העיר".

2. תמצית השתלשלות האירועים

- 2.1 בתחילת פברואר 2009 הוגשה בקשת צד א' להשתחרר מהקשר עם צד ב' בנימוק לאי שביעות רצון צד א' מתפקודו של צד ב'.
- 2.2 מתגובתו של צד ב' ותגובת הנגד של צד א' במהלך מרץ 2009 מסתבר, כביכול, שצד ב' מסביר את הטענות נגדו באי הסכמתו לשמש "חותמת גומי" על בקשה להיתר שאינו מסכים עם תכנה.
- 2.3 בתגובה לכך החליט צד א' באמצעות מהנדס העיר לקחת על עצמו את האחריות על הפרויקט.
- 2.4 בהמשך התריע צד ב' על פגיעה, כביכול, באינטרס הציבורי תוך שהוא טוען שבפרויקט נערכו שינויים המנוגדים לחוק בכלל ולתקנות הבטיחות בפרט - השינויים שנעשו בפרויקט, תוכנו, לדבריו, באמצעות מעצב פנים, שאינו מוסמך לכך, ובניגוד לדעתו של צד ב'.
- 2.5 לקראת סוף אפריל 2009 נשלח לדברי הקובל זימון לדיון דחוף בוועדת האתיקה בנושא.
- 2.6 ב- 26.4.09 הגיעו הצדדים להסכמה והדיון הדחוף בוטל.

3. הרקע להחלטה

- 3.1 בדיון שקיים ההרכב עמדה סוגיית התערבות הועדה, בנסיבות העניין, שבו הגיעו הצדדים להסכם ביניהם והאם צריכה הועדה בנסיבות אלו להתערב ואם כן באיזה אופן.
- 3.2 חברי ההרכב הסכימו שמדובר בשאלה עקרונית בעלת השלכות מהותיות על יכולת הועדה להתערב בעתיד בשאלות מסוג זה, ולכן קיים מקום לדיון עקרוני בסוגיה.
- 3.3 לנגד עיניהם של חברי הועדה עמדו מקרים עתידיים בהם יהיה חשש של פגיעה אפשרית באינטרס הציבורי, וכן אפשרות הניצול, כביכול, של כוחם ומעמדם של מהנדסים ו/או אדריכלים בשורות הציבורי לאילוץ עמית

לעזוב תפקידו עקב סירובו "להתיישר" לפי הדרישות - תוך פגיעה באמות המידה המקצועיות ו/או האינטרס הציבורי.

3.4 הועדה התחבטה בדילמה בה עומד מתכנן הנדרש "להתיישר" עם דרישות היזם תוך חשש שיוחלט להחליפו, באם יסרב מול תפקידה הציבורי של הועדה להוות מגן לאותם מתכננים המבקשים הגנתה. יחד עם זאת, עמדה לנגד עיני ההרכב גם הבעייתית העלולה להיווצר באשר לניצול בלתי תקין של הדרישה להגנת הועדה במקרים בהם ישא שם האינטרס הציבורי לשווא. לשם כך החליטו חברי הועדה שבכל מקרה עתידו נדרש לבדוק היטב כל מקרה לגופו, ולעשות ככל הניתן לרדת לחקר האמת לשם גיבוש החלטה מושכלת וצודקת בנסיבות העניין.

4. החלטת הועדה

- 4.1 ההרכב מחליט שיש להתערב בשאלת ההשתחררות ממתכנן בכל מקרה בו קיים חשש לפגיעה באינטרס הציבורי ו/או בכל מקרה בו קיים חשש שהרקע לדרישה להעברת המתכנן מתפקידו נובעת מדרישות בלתי סבירות של המבקש לפעול בניגוד לאמות מידה מקצועיות ו/או, תקנות ו/או תקנים.
- 4.2 לאור הנ"ל מחליטים חברי הועדה להתערב במקרה הנדון באופן ספציפי למרות העובדה שהצדדים כבר הגיעו להסכמה ביניהם.
- 4.3 ההרכב מורה לצד א' לדאוג לגורם מקצועי מתאים שייקח על עצמו את האחריות בפרויקט הנדון כאשר על אותו גורם מוטל לבדוק היטב את המבנה ואת התכניות ולעשות את כל הנדרש כדי לוודא שהפרויקט יותאם לכל התקנות, לכל דרישות הרשויות המוסמכות ולכל התקנים הרלוונטיים וזאת תוך שמירה קפדנית על אינטרס הציבור ובטיחותו.

על החתום

